

Svenska Canada Tidningen.

Utgivare: Svenska Canada Tidningen.
Winnipeg, Man.
Redaktion: 2174.
Telefon: 2174.

PRENUMERATIONSPRIS:

1 år (12 nummer)	\$1.50
6 månader (6 nummer)	0.75
3 månader (3 nummer)	0.40
1 månad (1 nummer)	0.15

Prenumerationsordren kan skickas till:
Svenska Canada Tidningen, 2174.
eller till:
The Canadian Weekly Press Co. Ltd.

Prenumeranter som önskar sin adress ändrad, ombedes att iakttaga både gamla och nya adresser.
Iakttaga prenumerationsmodell kvitteras enbart i den gamla adressen.

M. DAHL, Nils F. Brown, Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenska på platsen i Winnipeg. Nyheter och berättelser skrivs endast på svenska eller engelska.

ANNONSER PÅ BEGRÄNSAD tid:
10 rader, 3 skolor, \$1.50.
10 rader, 3 skolor, \$1.50.
10 rader, 3 skolor, \$1.50.

Onsdagen den 13 maj 1914.

Kvinnor agar den lön skär.

Det var kärleken som uppfann maskinen.

Kärleken attfager, då den upphör att tilltala.

Det är inte flöjden som ändrar sig, det är vinden.

Få se, hvad fredsvannen Teldy gör med Mexico-brädet.

Gör man sig själv till lamm; upplukas man af vargarne.

10,000 prenumeranter på Svenska Canada Tidningen till julsnummer 914.

Innan en klok flicka försöker styra en man, får hon sig kusten att styra ett kok.

Mången man, som påstår sig vara en "self-made" man, har blifvit hvad han är genom sin hustru.

Rika slaktningar användas af fattiga män som föremål, på hvilka de med stolthet kunna peka.

Hur många nya prenumeranter har vi samlat till tidningen om fri resa till utställningen i Winnipeg?

Hotelsen med ett "modekrig" kommer det manliga elementet att ändra, hvad det är vi haft de senaste åren.

"Tempelnatt" och icke "Tempelnatt", som det af ett förbiseende def, är naturligen namnet på den nekra dikt af Hjalmar Procopé, vi publicerade i förlidet nummer.

Den, som läser Svenska Canada Tidningen, men icke är prenumerant på den, bör komma ihåg, att en enda behöfver insända 25 cents, så ersätter han tidningen till årets slut.

Man bygger en fjorton våningar hög fängelsebyggnad i New York. Där kommer sannolikt att reserveras en högsta våningen för personer, dömda för högmålsbrott och andra öga brott.

Den sammanhållning, som nykterhetsfolket i Manitoba ådagalagt, är nogst obehaglig för Mr. Roblin. Under många år har han nämligen trott, att endast rusdrycksinträsen varit ett räddning.

En samtid påstår, att det icke finnes profana uttryck i det japanska språket. Rekommenderas, att vissa idningar glömma sitt eget språk och är sig japanesiska, innan valresultatet blifvit kända.

Glöm icke att skriva på endast en sida af papperet, då ni ansänder bifrag till tidningen. Två inlägg till "Ordet fritt" ha nämligen slukats af uppskerket, emedan skribenterna rutit mot denna regel.

Somliga sade, att den väta väder, som rådde förliden vecka, var ut, hvad landsbygden önskad, mellan andra säga, att den fördrojde sängen, som redan var två veckor på fterkalken. "And there you are!"

En kvinna besökte en gång ett brandförsäkringskontor och frågade: "Är det sant, att ni vill försäkra mitt hus för \$1,000 om jag betalar er \$5?" Svaret var jakande. "Men undersö- sver ni mina eldens uppkomst?" fort- attte hon. Svaret blef åter jakande. "Ä", sade hon besviken, "jag visste att det var något knep i försäkrat."

Några af denna kvinns afkomling- ar bo i dag i provinsen Manitoba. ämligen de, som se ett knep i det liberala programmet, som upptager "banish-the-bar" och direkt lägstift- ing.

Äsikterna ändras.

Om man får döma af tidningar i Förenta Staterna, har den allmänna meningen om krigets härlighet under- gått en förändring, och kunskapen om hvad krig egentligen innebär, är me- ra allmän och preciserad än under spansk-amerikanska kriget. För nå- gra veckor sedan påtruffades och publicerades i St. Louis ett bref skr- vet af general W. B. Wade, beskri- vande striden vid Monterey 1846, och i detta bref stod bl. a. att läsa:

"Du skulle hafva sett mexicanerna springa i alla riktningar som får ur en kätte. Och det var ett verkligt nöje för oss, att fälla dem med våra gevär, då de sprungo."

Dessa ord hafva åter tryckts i tid- ningar i Förenta Staterna i samband med följande utdrag ur ett bref, som för några veckor sedan sändes till en familj i Baltimore från en släkting, som tjänstgjorde vid Vera Cruz:

"Jag trodde aldrig, att någon kunde vara så blodtörstig. Vi skulle ha slaktat dem, om de ståt kvar på sin post. Men de sprungo som får. Jag ämnar sätta några skärar i mitt ge- vär, jag har fyra nu. Jag förmodar, att ni tycker, att jag är en blodtörstig usling, men packet fortjänar det. De borde utplånas från kartan, och vi skola göra det — jag menar, Onkel Sam skall göra det."

Intet i Förenta Staternas tidningar tyder på att detta anses vara aröfullt och romantiskt. Krig förändras icke, men med kunskapens och civilisationens utbredning ändras åsikterna där- om.

Militärutgifterna.

Öfverste Sam Hughes, krigsmini- stern, höll nyligen sitt årligen åter- kommande tal i underhuset och redogjorde för de militära utgifterna, för hvilka hans departement är ansvar- igt. Af de uppgifter, han framlade, framgick, att det kräfvades nära \$14, 000,000 för innevarande fiskalår att uppehålla vår militärmakt, hvilket blir en skatt på \$2.00 på hvarje canadensare. Detta är verkligen en enorm skatt, då man besinnar, till hvil- ket ändamål pengarna gå. Ministern synes hafva gripits af "militärvan- sinne", såsom den liberala höfdingen uttryckte sig i underhuset. Den ga- lante öfversten synes helt gripen af krigsidén. Det är synd, att han icke kan transporterats till ett aktivt fält, där han kunde roa sig af hjärtans lust. Skulle han icke vara en ideal- man för president Wilson att taga hand om Mexico? Utan tvifvel är öf- versten en god och tapper soldat. Under vissa perioder i världshistori- en skulle han hafva spelat en vacker roll, men i ett åkerbruksland som Ca- nada, där folket sysselsätter sig med utvecklingen af de naturliga resur- serna, synes det som om han ginge li- tet för långt.

Det är olyckligt, att våra barn skola insupa den idé, att de måste hålla sig själft i ständig träning för att vara i stånd att gå ut och skjuta ned sina medmänniskor. Vi tro, att det mesta, det canadensiska folket behö- ver göra i militärsyfte, är att låta träna skolgossarna till en viss grad, så att de kunna marschera och handlas med gevar. Dessutom är det nödvän- digt att hålla en frivillig kår, om det icke kostar landet alltför mycket. Ca- nadas bestämmelse är en helt annan än militär. I nådens är nittiohund- ratfjortio synes det oss vara på hög tid, och att det blir mera tal om fred- ligt arbetet än om krig.

Hur står det till där- hemma?

Följande upprörande historia är hämtad ur en Sverige-tidning:

"Från Järfälla, som ligger ungefär 1 1/2 mil nordväst om Stockholm, be- rättas en fattigvårdshistoria af så upprörande art att man står fullstän- digt förbluffad öfver att något så- danskt kan passera alldeles in på huf- vudsadens hank och stör. En gam- mal, ståtadrig Lindqvist under Skarby gård och hans två söner ha af ortens fattigvårds- och skolmyndig- heter lämnats vind för väg. Den gamle har sedan tre veckor legat sjuk i en usel koja med söndriga fönster och stora hål i golv och tak. I denna bo- ning har den 55-åriga mannen, som inom parentes sagdt arbetat vid går- den i 8 år, legat i flera veckor på en usel halmbädd på golvet, oförmögen att reda sig själf. Inga som helst möbler har han haft. En dag i slutet af förra veckan dog den gamle. Sö- nerna, den ene 16 år och den andre 11, ha fått dela faderns elände och de ha — hur underligt det än kan låta — till den grad försummats af ortens skolråd, att de icke ens kunna läsa. De ha öfver hufvud taget aldrig ät- njutit någon skolundervisning, trots att lagen stulerar skoltvång för al- ta barn. Nu har genom fattigvårds- föresorg den yngste gossen intagits på Häl och den äldre kommer att be- das plats på någon annan anstalt."

Man har svårt att tro, att något så- danst verkligen inträffat i ett land så- dans som Sverige, som ju skall vara ett af de mest upplysta i världen. Men då man påminner sig, att upprö- rande fattigvårdshistorier tid efter annan varit synliga i den svenska pressen, kan man icke betvifla den, och förstår man, att det är något på tok därhemma, att bristerna i den svenska fattigvården äro upprörande stora. Oss synes, att det bättre vore att anställa insamlingar till förmån för en förbättrad fattigvård än till pausarbeter. Tungt är det förvisso för de gamle och utslitne, som efter ett långt lufs arbete gå på grafvne- brädd, att behöfva falla det allmän- na till last. Men hur olyckligt blir det icke, om de därtill få svälta och fara illa.

Man vill hamma emigrationsström- men, man vill försöka få dem, som utvandrat, att åter bosätta sig i hem- landet, och det är endast berömvärdt. Men man borde komma ihåg, att man aldrig skall lyckas härutinnan, förr- än de sociala förhållandena förbät- ras. Ty den utlänsvensken, som läser exempelvis notisen här öfvan, beröf- vas nog all lust att återvända till Sverige för att bosätta sig där.

VATTENHJULET.

(Mörl. fr. sid. 1).

"Där nere vid fontänen skulle isarna huggas loss. Vattenhjulet kunde ju inte stå hela vintern hellet! Man kunde inte få sin såd malen, och mjölnaren kunde inte fortjana pen- gar..."

Vattenhjulet skulle huggas fritt från isen, och min pojke var med... Det var ett hårdt arbete.

Vet herrn, hur det kännas att hugga is? Nej, herrn har så fina och spåda fingrar. Min gosse hade stora, grof- va händer... Inga stora fina rockar får man ha då. Vill man hvila sig, börjar kolden att sticka i kroppen, och då får man hugga i på nytt. Den fattige har inte råd att bli sjuk, han...

... A, jag minns den dagen. Hela mitt lif kan rymmas i den...

Min pojke skulle hjälpa till att hugga vattenhjulet fritt. Ingen ville gör- na våga sig ned i rinnan och hugga loss. Det var ett farligt arbete, skall herrn veta. För se, där öfverst på hjulen hängde fullt med is, tung, blå- grå, och när man då bögg loss där nere, kunde det lätt hända, att hjulet började glida, snurra... Stackars den som då stod där under!

Men min pojke han var så rask och oförvagen... Jag var fattig, då som nu. Ännu fattigare kanske! Se, då tryckte eländet, — då tyngde det ner än nu.

Jag hade skuld på min lilla stuga. Jag hade fått ett lån i banken. Tiden hade varit svåra. Det hade drojt med betalningen, och man började ho- ja med att taga huset ifrån oss. Herrn vet inte, hur det kännas...

Nåja, isen skulle huggas bort. In- gen ville ned i rinnan. Mjölnaren skrek och svor, men ingen ville dit- ta. Han lofvade dubbel betalning, men ingen ville ändå.

Ingen, utom min pojke. Aek, om han aldrig stigit ner! Men vi var ju fattiga och lånet skulle be- talas. Ja, ja, herrn känner inte till det där, herrn, som är rik.

Jag var hemma den dagen och gick och sysslade med något, jag minns inte hvad det var. Ser herrn, den dagen omtöcknade alla minnen — ut- om ett enda.

Så kom budet. Hjulet hade börjat att glida, och pojken min hade fått fötterna in- klämda mellan hjulet och trägolvet i rinnan.

Hur jag orkade springa dit ner, minns jag inte. Jag minns bara hur jag stod på bryggan och såg honom dö. Han hade redan då legat där länge. Då han fick se mig, började han gråta: "Mor, hjälp mig, mor!"

Herrn vet inte, hur det kännas för en mor då, hva? Där stod fullt med folk vid stranden. Men ingen kunde hjälpa. Man hade bara lagt ett grött rep under hans armar, så att hans hufvud hölls uppe. Aek, jag vet inte hvad maskerna tänkte på. Inte sant, herrn tycker, att det skulle va- rit en lätt sak att ha snurrat tillba- ka vattenhjulet?

Men ingen vågade — ingen! Jag — grät och jag bad, men det hjälpte inte. Där fanns ingenting annat att göra än att hugga sönder vattenhjulet, det stora, dyra vatten- hjulet.

... Och vattnet sorlade och flöt med hvita och gula isflak, svart och kallt, och där uppe hängde en sky, stor och grå. Jag minns det så tyd- ligt.

Och där låg han, pojken min, och bad om hjälp så rörande, att en sten kunnat gråta. — Och han såg på mig med sina ljusa, blå ögon, som var fulla af tårar. "Mor lilla, hjälp mig!"

Men hans fattiga mor kunde inte hjälpa.

Folk ville hugga sönder vattenhju- let, men mjölnaren skrek och svor, att han skulle klyfta skallen på den förste som rörde hans hjul. Repen, som man kommit med, hade brutit allseman, då man försökt snurra hjulet tillbaka.

Jag böfoll honom. Jag ville köpa hans hjul, jag ville ge honom hvad han begärde. Men vet herrn, hvad han svarade? — Han skattade åt en mor, som ville rädda sin gosse!

Ja, jag hade ju glömt, att jag var

fattig. Men jag tycker ändå, att han inte behöft skratta...

Och min gosse låg där nere med an- siktet rödblött och blekt på samma gång, och han bad: "Mor lilla, hjälp mig, mor lilla!"

... Ett par gånger var man nere och gaf honom brännvin för att vär- ma honom. I två timmar låg han där — i två timmar, min herre. Han var så stark och stor. Det var nog svårt för honom att dö. — Om han bara dött med ens, om bara repet brutit, som höll honom upps, men...

Den gamla pojke sig ned och grät, därpå, fortfor hon med därnande stämman:

— I två timmar låg han där. Inte vet jag, hvad min gosse brutit mer

an andra... Han var så snäll och god.

Och där uppe seglade en stor sky, tung och grå, och när han dog, poj- ken min, då fängade det molnet hans själ, och det blef rött och gult. Man sade, att det var solen, som sken på det, — men jag vet bättre, det var min gosses själ, som kom det att glimma.

Andtligen lyckades de ta upp ho- nom, sen han var död. De begrof ho- nom inte. Hör herrn inte, hur han tassar där uppe på vinden? Hör herrn inte...

Och den gamla satt i den gula säng- halmen och vaggade allttjamt af och an, som hon velat vagga ett barn el- ler en sorg till ro.

Detta är en hemfärg, som hvem som helst kan använda.

JAG FARGADE MED

DYOLA

Kan ej misslyckas. Mycket enkelt. Rekvirera gratis färgprof och bro- schyr 105.

JOHNSON RICHARDSON Co., Ltd. Montreal Canada

Kompetent

tjensteflicka önskas

för liten familj, frikostig lön. Sök platsen hos mrs. L. A. Walsh, 802 Grosvenor ave.

En god kokerska

och en van serveringsflicka får plats genast, om anmälan sker på

NORDEN CAFE, 285 Logan Ave. G. H. LARSON, Agare.

NÅGRA FÅ EXEMPEL PÅ LÅGA PRISER

Kvaliteten och Garantien äro i Själftva Varan

I SURFACE EK. ANTINGEN "GOLDEN" ELLER "EARLY ENGLISH FINISH". OVAL ELLER FYRKANTIG SPEGEL \$10.50

DRESSER. I SURFACE, GOLDEN ELLER EARLY ENGLISH FINISH. OVAL ELLER FYRKANTIG SPEGEL SPECIELLT PRIS \$9.75

GAMMALDAGS SKÄNK MED FEM LADOR, SAMMA FINISH SOM DRESSER. STÖR OCH RYM- LIG. EXTRA GOD VALUTA TILL \$9.50

Talade ni om salongs-möblemang? HAR AR ETT. BEST- ENDE AF FEM STYCKEN MED FIN DENIN POLE- RING. KOSTAR ENDAST \$24.50

GOLDEN SURFACE FIN- ISH. TRE LADOR, STORT KOPPARSKAP. KÖP DET HAR. DÄR NI KAN FA DET FÖR \$13.50

PASSANDE STOLAR TILL ALLA PRISER. I HVT MAPLE, "BASS- WOOD" TOP. RYM-LIGA LADOR. JUST DET BORD. SOM NI SA LANGE ÖN- SKAT ATT HAFVA I EDEBT KÖK. BLOTT \$6.00

"EXTENSION TABLE". RUNDT ELLER FYRKAN- TIGT. EARLY ENGLISH ELLER GOLDEN SUR- FACE FINISH. EN RIK- TIG "PEACH". PRISET AR ENDAST \$11.75

VI SALJA PA KREDIT, MEN DESSA PRISER ARO ENDAST FÖR KONTANT.

Over=Land

580 Main Street, Corner Alexander Ave., Winnipeg